

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Eos, qui laudem suam quærunt, sæpe indignationem mereri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

riam temporis sapiunt, ac per hominum ora volitare tantum student, atque ista satis esse ad felicitatem putant.

Cuius animi etiam fuit Sostratus Gnidius architectus, qui, teste Æliano, Ptolomæo regi fabricatus maximam illam pulcherrimamque in Pharo Ægypti turrim, vnde nautis nocturna lumina ostenderentur, suum quidem nomen in lapide muri ipsius clam incidit: calcem deinde superinducens, Regis nomen inscripsit; fore id, quod accidit, auguratus, ut non multo post litteræ illæ cum lorica sua defluerent, atque insculptum saxo nomen suum appareret. Hæc autem erat inscriptio: *Sostratus Dexiphani Gnidi dijs salutaribus, ob nauigantes.* Ad hunc modum multi, qui sæera quoque docent, qui concionantur, qui pia scribunt, ad speciem quidem, honorem Dei præ se ferunt, re autem ipsa semet quærunt, nam si ijs laruam detrahas, inuenies eos, non Dei, sed suum honorem quæsiuisse. Quod tum demum apparebit, quando omnia, quæ gessimus in vita, totius Mundi oculis nuda & aperta erunt. Quid de his aliud dicas, quàm *repperunt mercedem suam?* quam scilicet quæsiuerunt. Neque conqueri possunt, si habent, quod quærunt. Quibus illud Isaïæ dici potest: *Post ostium, & retro postem posuisti memoriale tuum.* Et quam diu perennabit nomen muro inscriptum, aut insignia per parietem vndique depicta? donec calx iniecta decidat, donec saxa putredine exesa fatiscant.

Non est hæc perennis memoria. Fortasse neque memoria est ad laudem. Quicumque enim vel columnam, vel statuam, vel pyramidem, vel domum magnificam, vel aliud splendidum monumentum aspicient, ex rapinis, vel alijs iniustis pecunijs ædificatum, admonebuntur, & indignabuntur avaritiæ eius, qui nomen suum inscripsit, aut insignia sua apposuit. Audi S. Chrysostrum: *Homo, ait, qui nosti vitam futuram, & bona illa ineffabilia, & quod ex dicto Evangelico iusti tunc fulgebunt sicut sol, quamnam veniam assequeris, quomodo te defendes; quod non supplicium patieris, qui hic omnia consumas in pulvere, in cinere, in monumentis, in hostibus, in inimicis? Vocauerunt nomina sua in terris suis. Ecce aliud genus amentia, adificijs, agris & balneis sua nomina inscribere, putare, se magnam consolationem ex eo accipere, & umbram pro rei veritate persequi. Si enim perpetuam memoriam desideras, ne nomen, ô homo adificijs inscri-*

XI.

Matth. 6. 3.
Isa. 57.
Vide Menoch. lib. 1.
Institut. œconom. c. 22.

S. Chrysostr.
in Psal. 48.
v. 13.

bas, sed trophæa rectè factorum erigas, quæ & in præfenti vita nominibus tibi conseruant, & in futura vita immortalem tibi requiem comparant. Si sis memoria cupidus, ego te doceo viam veram & apertissimam: virtutis curam gere. Nihil enim facit nomen ad eum immortalis, ut natura virtutis. Id ostendunt Martyres, ostendunt Apostolorum reliquie, ostendit memoria eorum, qui rectè & ex virtute vixerunt. Quot Reges urbes euerterunt, portas extruxerunt, & nominibus suis inscriptis decesserunt, nec tamen eis quicquam profuit, sed silentio & obliuioni mandati sunt? Piscator autem Petrus, qui nihil fecit eorum, quoniam virtutem est prosecutus, & ciuitatem maximè regiam occupauit, etiam post mortem resplendet Sole clariùs. Quod tu autem facis, est ridiculum, & plenum ignominia. Hæc enim monumenta, non solum non te clarum reddent, sed etiam facient ridiculum, & ora omnium aperient. Edificia enim non sinunt tuam auaritiam, quæ obliuioni tradi poterat, temporis excursu extingui, & stant veluti columna & trophæa erecta aduersus auaritiam. Sunt enim ex aliena pecunia, è pupillorum censu, è decimis Ecclesiæ subductis, è defraudati amici ærario, è furtis, è rapinis extracta. Hæc omnia in memoriam reuocabunt, qui post hæc palatium à te extractum intuebuntur.

XII.

Quod de ædificijs dixit Chrysostomus, dici potest & de picturis, de cimelijs, de anaglyphis, imò de omnibus rebus pulchris laudemque humanam merentibus, vti & de præclare gestis, si propter plausum vanumque honorem facta sunt. Quemadmodum enim nulla laus est, esse vanum, ita, apud Christianè prudentes, quicumque illa vel fecerunt, vel gesserunt ad inanes glorias captandas, censentur non præconium, sed vituperium meruisse. Sed ante Christi doctrinam, velut lumen, mundo illatam, cum Ethnicis meliorem virtutis vel laboris laude humana mercedem ignorarent, ad honores tantopere aspirauerunt. Quibus ergo nunc erat Deus daturus vitam æternam, ait S. Augustinus, cum sanctis Angelis suis, in ciuitate sua caelesti, ad cuius societatem piæ veræ perducit, quæ non exhibet seruitutem religionis, quam latrariam Græci vocant, nisi uni vero Deo, si neque hæc eis terrenam gloriam excellentissimi Imperij concederet, non redderetur merces bonis artibus eorum, id est virtutibus, quibus ad tantam gloriam peruenire nitebantur. De talibus enim, qui propter hoc boni aliquid facere videntur, ut glorificentur ab hominibus,

S. Augustin.
lib. 4. de ci-
uit. c. 15.